

registrano Ljubljana

ZAPISI

MATEVŽ TRNOVEC

Matevž

registrano

Matevž

Narodne pesmi

skbral
po Goriškem in Beneškem

Matevž Trnovec

Zgodbe
iz
dostojanstvom

X ¹ Mlinar in smrt.

Oj prila je, oj grenka smrt
k temu mlinarju mlademu:
Oj mlinar mlad, oj mlinar mlad!
Le pojdi rajtengo dajat
I tega sveta na uni svet,
Teh velike mere si jemaš.

Se mlinar mlad tak govori:
O kaj ti pravim grenka smrt,
Le pusti mene živega,
Oj živega in zdravega
Ter ti bom dal dosti glata,
Dosti srebra, dosti zlata.

Al grenka smrt mu govori:
O kaj ti pravim mlinar mlad,
Srebra, zlata Bog nič ne,
On me poslaš je le po te.
Le pojdi rajtengo dajat,
I tega sveta na uni svet,
Teh velike mere si jemaš.

Se mlinar mlad tak govori:
O kaj ti pravim bratka smrt!

Le pusti mene živega,
 Oj živega in zdravega,
 Taz ti bom dal svojo ženo.

Al grenka smrt mu nagovori:
 O kaj ti pravim mlinar mlad,
 Bog neče met' tvoje žene,
 On poslaū je po tebe le.
 Le pojdi rajtengo dajat
 Stega sveta na uni svet,
 Tker velke mere si jemaū.

Se mlinar mlad tak govori:
 O kaj ti pravim grenka smrt,
 Le pusti mene živega,
 Oj živega in zdravega,
 Jest ti bom dal otroke vse.

Al grenka smrt mu govori:
 O kaj ti pravim mlinar mlad,
 Otrok on tvojih neče se;
 On poslaū je po tebe le.
 Le pojdi rajtengo dajat
 Stega sveta na uni svet,
 Tker velke mere si jemaū.

Ldaj mlinar mlad se razjeji,
 V glavo jej mlad'vo razprodi,
 /.

Al grenka smrt mu govori:
 Si misliū mene vdariti,
 Al vdariū sam sebe le si,
 Da t' bo bolelo let' in dan,
 Da si boš prosil' jmrli jam.

Ta ni preteklo let' in dan,
 Da prosil' si je smrti sam.

X 2 4
 Maria gre na Sveto-goro.

Na Sveti-gori vstop zgoni,
 Grede mi gore romovji,
 Na Svet-goro, na božjo pot.
 Marija vzdigne se jen gre
 Se sojim sinom Jerōšem.
 Ona ga nese proū tērko,
 Ho da bi nesla zemljo in nebo,
 Ho da bi nesla vēs 'z voljen svēt.
 Marija s' je nazaj ozrla,
 Zagledala županjo kčeta ščer.
 Marija je razprašala:
 "Boš sinka mi posnašala?"
 "Kako bi ga odnašala,
 Ker bi nohovec vblatila,
 Bi mamica me kregala,
 Ker jih je drago vplivala."

Marija vzdigne se jen gre
 Na Svet-goro, na božjo pot
 Se sojim sinom Jerōšem.
 Ona ga nese proū tērko,
 Ho da bi nesla zemljo in nebo,

Ko da bi nesla ves zvoljen svet.
 Marija s' je nazoj zrla,
 Zagledala no ubogo ščer.
 Marija jo je vprašala:
 "Boš Jerša odnošala?"
 "Kako ga bom odnošala,
 Ker sem velika grešnica?"
 Še tega dobro 'vrekla ni,
 Je Jerša odnošala
 Na Svet-goro, na božjo pot.

Marijo sinu oporočala:
 "Kaj lon boš tem dekletem dal?"
 "Zupanji ščeri ji bom dal
 Dosti blaga, malo otrok,
 Na unem svet' pogubljenje,
 Da bo po pekli šetala,
 Še lépi grovntec varvala. -
 Ti ubogi ščeri ji bom dal
 Dosti otrok, malo blaga,
 Na unem svet' zveličanje,
 Zveličanje in svetli raj!"

X Voda Rajna.

Tam mi teče voda Rajna,
 Pr vodi Rajni je stezja,
 Po stezji teče Marija.
 Ona se mi nujno drži,
 Rajno drži, grenko poti.
 Gor drži si sveto kričie
 V kričie nese detie mlado
 Detie mlado Jerušo.
 Ta voda Rajna tako vreba!
 Detie mlado jo zaprašča:
 "Ki vam je o' mati moja,
 Da se tako nujno držite
 Nujno držite, grenko potite?"
 "Ki b' se nujno ne držala,
 Nujno držala, grenko potila,
 Ki ta voda Rajna tako vreba,
 Da mojo glavo razbija!"

"Ki vam pravim mati moja
 Razvite moje ročice,
 Porežite Rajno vodico"

2
7
Raz vezala mu je počine
Pozegnala Rajno vodico.
Ta voda Rajna tiha postala
Klo je to olje v glazi.
~ ~

8
4
X Zamekljen menih.
primer Dognakova zbirko
str. 41

Stoji, stoji en kloster nov,
V njem je menihov sedemnajst,
Vsi lépi so, vsi mladi so,
In drugega ne delajo,
Klo svete mese berejo.
Med njimi se je znejšû biû
Enkrat en stor, en star menih,
H' je trikrat novo meso peû.
Ti rekû je: "Oj velik Bûtok,
Da to bi daû mi vedeti,
Kaklo je v raji kratak ias!"
Sê k njemu pride tiûia,
'na tiûia, 'na angjelua,
Sê ona ga peljala je
V le-ti zelen zeleni gozd.
Sê tiûia na lipo šla,
Lepo mu je prepévala,
Lepo mu pržvigavala
In kratak ias mu delala.
Sê star menih tak govori:
"O Raj ti pravim tiûia,
Oj tiûia in angjelua,
/.

Pred kloster se 'nkrat pelji me,
 Da drugim mnihom praviu bom,
 Kako je v raji kratak čas." -
 Se pelji ga pred kloster tje,
 Na vrata je posrkau biu
 I debelo pal'co leskavo:
 "Le opri, opri ti vratar."
 Vratar tako mu govori:
 "Opreti ti nemoremo,
 Nevemo 'do in Roj si ti."
 "Sej tudi vrup Rosila sva,
 Popolnoma se rezhajala,
 Če tega nečes verovati,
 Ta pojdi v stare bukve brat..."
 Se sou je v stare bukve brat,
 Se v starih bukvah znejou bi:
 Kar se je star menih zgubiu,
 K' je trikrat novo mēso peč
 Preteklo že je tri sto lēt. -
 Ko on je to zaslišau biu:
 "Oj Bog, oj Bog veliki Bog!
 Kako je v raji kratak čas!
 Sem meniū, da ni ure tri,
 Ta je preteklo tri sto let!" -
 No te besede zgovori
 V popeu in prah se spremeni.

1500 5
Ajdovsko dekle.

Leži, leži 'no polje,
 To polje ajdovsko,
 Na sredi polja vrti
 Ti vrti ogrojen.
 Okol vrta hodi dekle,
 To dekle ajdovsko.
 Trau mīlo se ozira,
 Da bi viollo Jeršov.

 Jeršov po vrti hodi,
 To vrt' ogrojenem,
 Motiko v rokū nosi,
 Ko rože da b' sadiu.

 Se tamki ga zagleda
 Na sredi vrtia.
 Trau lipo ga zapraša
 To dekle ajdovsko:
 "Al si Rok purgor vrtov,
 Al rožice sadiš?"

„Jest nisem gurgar vitnar,
Tud kožic ne sovdim,
Tem bozim pot popravljam
Prot rojnu nebeskem?“

„Če borim pot popravljam,
Popravi še za nas.“

6.
X Marija gre na Sv. goro.

Marija zgodaj ostajala,
Prelepo se je umijvala, (sic)
Na božjo pot napravljala,
Na božjo pot, na svet-goro.
Nje sin se tud napravlja ž njo,
Nje sin, oj osmiljen Jezus sem.
Marija pravi: „Gubi sin!
Prešebek si za hoditi,
Preterek si za nositi
Na božjo pot, na svet-goro.“
Marija ga doma pusti.
Se ona vrdigne se in gre
Na svet-goro, na božjo pot. -
Marija ko je gor prišla,
Je soj'ga sina gor nešla. -
Marija pravi: „Gubi sin!
Kako je to, kak more bit,
Ker sem doma te pristala
In sem te že tu-le nešla?“
„Oj Bog, oj Bog veliki Bog!
Po sveti morem hoditi,
Po sveti morem razjati
Gréšnikom gréhe odpustiti.“

Sveti ⁷ Jožef:

13

Stoji, stoji mi hiša,
Hiša svet. Jožefa,
Na hiši pa je miza
Ta miza oblana.
Na mizi leže bukve,
Te bukve pisane.
Da mizo sedi Jožef,
Jožef ta sveti mož,
Se bukve te prebira
In se klaverno drži.

Marija po hiši hodi
Devica Marija:
"O ki je tebi Jožef
Da s' klaverno držiš?"

"Kak bi s' klaverno ne držal
In bukvo ne potil,
Ker morem stiro dlati,
Stiro v Jeruzalem,
Pa dnarja v rokū (sic) nimam,
In drugega tud ne."

/.

„Le tiho, tiho Jožef,
 Jožef presvêti moj,
 Saj stîro je plačeva
 Stîro v Jeruzalem.
 Le dejava, dejava stîro,
 Stîro v Jeruzalem,
 Pa pojdeva v nebesa,
 V nebesa sveti raj.“

— . —

⁸
 X Sveti zakon.

O zakon, zakon kak si lep,
 Lih kakor je vês 'zvojen svêt!
 Tak tica je prepevala
 Od zakona presvetega. -
 Zaslišau jo je kriški grof,
 Ponliče svoj'g klopca svojega:
 „Le sim, le sim ti klapce moj,
 Pej mi loviti to tičico;
 Jest dadem ti prau dober lon,
 Prau dober lon, sto zlatih kron,
 Jest dadem ti svoj beli grad,
 Jest dadem ti svojo sestro,
 Da pristo in posteno ženo.“

Gre klapce loviti tičico,
 Loviti jo je cel' let' in dan.
 Kladet je tičico vlovit,
 Ki hotela ni jest' ne pêt'
 In tudi ne lepo rapêt: -
 Je jo vprašala kriški grof:
 „O moj je tebi tičica,
 Oj drobna tica pisana,
 Da nočeš mi ne jest' ne pêt'
 In tudi ne lepo rapêt?“

Se mu ravne tičica
 Ta drobna tiča pisana:
 "Sela ne bom, pola ne bom,
 Lepo' tud ne rapelo bom,
 Če klopca lona ti ne daš."

"Le sim, le sim ti klopec moj,
 Da dadeš ti tvoj dober lon,
 Tvoj dober lon, sto gladih kron,
 Da dadeš ti svoj beli grad
 Da dadeš ti svoj sestro
 Za pridno in pošteno gospo."

Kader je klopca lon podal,
 Se tičica peti načenla (sic)
 Od zakona presvetega,
 "Oj zakon, zakon kak si lep,
 Lih kakor je ves 'zvožen svet!"

9.
 Majar.

Ta ubogi Majar, kjer je bil
 En velik dolg je storil
 Na sojem gospodarji.
 Če Majar vès dih plačau' bil
 Na sojem gospodarji.
 Ga plačau' je bil proti lepó
 "Gospod ga ni bil zbrisau'."

Gospod je bil na naglem umroč,
 Ki najtence bil storil.
 Njega mlajši Ro zrasli so
 Tudi su dih tirjali,
 Moimó mu žuga žlahta, roč
 Ga v temno jeco vrči.

Ta ubogi Majar, kjer je bil,
 Vès žalosten, objoran,
 Dal je za sveto mēšo brat
 Na išt svetnu antonu.
 Imeu ga je, imeu ga bo
 Ka svojega patrona. —
 Od mase ubogi Majar gre
 Vès žalosten, objoran.

Na pot' ga sreča mlad menih
 Od tih inih menišču.
 On ga zaprosi prosi lepo:
 "O Raj je tebi Majer ti,
 Da se tak milo joies?"

Prosi vse od Raje mu pové
 In njemu se pritoži. -
 "Le mami, mami Majer ti,
 Sej z meno na ta hribec gor,
 Kar violeti boš, kar plisaš boš
 Nikar se ne prestraši."

Na hribec gore gresta
 In dol se vsoledeta.
 Menišču mlad udariu je
 Ž desno nogi, črno zemljo,
 Da se peku odperu je:
 "Hudič! al imaš to dušico,
 K' je stila Majerju Krivcu?"

"Ja imam jo, imel jo bom,
 Goriela bo na večnost."

"Le dej jo ven, se dej jo ven
 Se drugi dve ra pričo."

/.

Se dau jih ven, je dau jih ven,
 In še drugi dve ra pričo.
 "O Raj ti pravim kont Benin
 Al ti je Rmet duh plaval biu?"
 "Mi plavau ga je prosi lepo
 Pa nisem biu ga zbrisau."
 "Le dejte pero in popik
 Da se ti duh izoriče,"
 Kar nisi otu stinto pidot
 Pa moreš adaj s Rvesom (sic) zbrisat."

Ta obogi Majer, Rje je biu
 Od straha vés prepečen. -
 Menih je storiu srečnost,
 Dušice sle so v večnost.

Vojaska.

Tam dol sem bil, tje gor bom šel
na novi trg v Celover
Saj videl sem in slišal sem
Nove patente brati.

Te drobne bukve govor
Da bomo vsi soldatje
vsi Dorosci in Stajerci
In vsi ti zbrani Kranjci.

Če pojdem v žold ne pojdem sam
Poječem ljubico s sabo.
Tost bolem pil čeren teras,
Ljubica sladko razolija.

Če v regiment prestopil bom,
v to veliko grmado
Rudeč bender zasukal bom
še ljubica bo spoznala.

Ta prva Ruzla, R'prleti
človega ljub'ga obije,

Ta druga kugla, ki prleti
draven tovaria moj'ga.

Haj čó sirota skriti rdaš
mobe'ga znanja nimam
mobe'ga znanja ne poznam,
ko jamegov tovaria.

hobenegov znanja ne poznam,
ko jamegov tovaria,
Se on je z nemškega domov
jaz sem na ljuba krajesta.

naprej ne vem, nazaj ne smém,
Haj čó sirota skriti! -
na pesto pej, na grezdo glej
Proi vól'la svoje kraje.

Se domov ko prideš ti
da mojo dušo molí;-
molila sem, molila bom,
Dokler bo duša v meni.

X. 11. Potovanje in žibanje.

Ljubljani, ljubljani, ljubljani,
Ljubljani druga vés;
Na sredi te ljubljani'e
na lipa zelena;
Se zdoli pod to lipco
na miza rezana;
Okoli tiste mize
Se stoličev dvanaajst.
Se onki se zbirajo
vsi fantje ljubljanski,
Se oni se menajo
od vsak svoj' ljubie. -
da njimi pride Anže,
Anže inpanov sin,
Se on račcu je pravil
od svoje ljubie:
"Test eno bom ji nardil,
Ja vedela ne bo,
Bo mogla sinka žibat'
To priti vrnorati."

da lipa ljubia stala
se to je slišala. -

Nagaj se je vrnila
 v svojo Kambarco,
 Se trdno zaklenila
 Z devetmi ključicami (iii).—
 Da njo ne pride Anže,
 Anže županov sin.
 Na vrata mi postuka
 S tem glasnim prostenom:
 "Le odri ljubica Kamro
 Nekoč in s' en večer."

"Ne bom ti je odprla
 Nekoč in n'koli več,
 Ko b' mela sinčka zibat
 Po sveti vandrati!"
 "Pa omentani tovarši
 Ali ose ovadejo!"
 "Te nis' tovarš' ovad'li'
 Sem sama slišala,
 Da lipis sem stala,
 Ko sam govorit si:
 Dex eno bom ji nardil,
 Da vedela ne bo,
 Bo mogla sinčka zibat
 Po sveti vandrati."

Soaba.

Pršu bo svet s' bot večer,
 Da se bo pragnitk zoičē,
 Pršla bo nedeljica,
 Vidu bom svoja ljubica.

Dober večer, 'na lehna noi,
 Dober večer, 'na lehna noi!
 Dest nemorem sam rasprot,
 Ker nimam srca pojega.

Ti ljubica imai obadva
 Oj svojega in mojega;—
 Ljubica daj srce nagaj
 Al pa s' bora tožila za-ty.

Na tem svet pred rihtarjem,
 Na unem svet pred Kristnēm,
 Na tem svet pred rihtarjem,
 Na unem svet pred Kristnēm.

13
Slov.

Prile so pisemce
Žalostno sriftie
Na moje srčue
Toobno orce.

V pisni laho stoji:
Ljuba bolna leži
Srečel o Raj ti je,
Da te veči ni.

Previ v rēs pojdemo
H ljubii za ljubem,
De le potroismo
Srčue nje.

Sorel podaj roko,
Da vzemeva slovó
Pri mojem sreci
Zdravlj'a ne bo.

Cé ti bom roko dau,
Kam se bom poše d'au.
Žalost veliko
Bom jo prestau.

Y.

Ma sveti tajšne ni
 Ho si b'la ljub'ra ti.
 na - te se zmisliu bom
 Lonler bom živ.

Lapustiu sem te žo
 Pozabil pa še ne,
 Prej bo prekopano
 Tvoje srce.

14
 Stara perka.

(malo drugač.)

Stoji, stoji tam cirkū,
 Ta bela cirkūa,
 Okoli nirkve lěšje
 To drobno lěšje.
 Po lěšji pnaš tič'ca,
 Ta drobna tič'ca.
 Lepo je prepievala
 Od Marij' device:
 "Časčena si Marija,
 Gnask božje puhna si,
 Ti si božje gnask puhna
 Ino božje milosti."

Marija je v oltarja stopi,
 Her pět' je slišala:
 "Le sim, le sim ti tič'ca,
 Ti drobna tič'ca,
 Tar bom te poprašala
 Besed'co al pa dvé:
 Al s' pesem sama zlož'la
 Al s' pět' jo slišalov?"

"Je nisem sama zlož'la,
Sem pět' jo slišala
Od ne deklinu mlade
Črna zamurkinja,
Ki se po morji vozi
v pisani barčici."

"Le peji, le peji ti tič'ca,
Ti drobna tič'ca,
Da grevo k črnemu morju
K tej mladi deklini.
Ti tiča pojdeš v lufti,
Jest bom pa k nogem šla". -
Poprej Marija priole,
Ko tiča prleti.
"Le k kraj', le k kraj' deklina
Črna zamurkinja,
Jest bom te poprašala
Besedo, ali pa dve:
Ali s' pesem sama zlož'la
ali s' pět' jo slišala?"

"Je nisem sama zlož'la,
Sem pět' jo slišala
Od svoje stare mamke,
Ko me je ribala.

Me pesem je navč'ila
Por dela v barčici."

"Le peji, le peji deklina,
Črna zamurkinja,
Da grevo gor v nebesa,
v nebesno veselje,
Da bove prepevale
Od Marij' device:
Čiščena si Marija,
Božje gnade pukna si,
Ti si gnade božje pukna
Ino božje milosti."

X ¹⁵ Pogubljena duša.

30

Duša se je ločila
Od trupla grésnega.
Le rajža, rajža duša
Pred vrata nebesne,
Po vratih mi potrkla
I tem glatim prstenom.
Vên sveti Peter pride,
Te duši (sic) ne pozna:
„Le čaki, čaki duša,
Grem prašat Marijo,
Al si jo Koloj izostila,
Molila Teroša“.
Marija j' odgovorila:
„Te duše ne poznam,
Me nikdoar ni izostila,
Molila Teroši“.

Le rajža, rajža duša
Duša pogubljena.
Le rajža in prajža
Pred vrata volé vic.
Po vratih mi potrkla
I tem glatim prstenom.
Vênraj Marija pride,
Te duše ne pozna.

Le nikdar ni častila,
molila Teroša.

Le rajža, rajža duša,
Duša pogubljena

Le rajža in pr'rajža
Pred vrata od perla.

So vratik mi podržala

I tem zlatim prstenom.

Steinkaj odprét jej pride
Mar viši lucifer:

"Dejte po muzikante
In viši pisnarji čisti
Da duša bo plesala,
Ker je novorajena."

So šli po muzikante
In viši pisnarji,
Da duša je plesala
Tenoj se vukola.

16. Toroša.

Godri godejs na bas,
Pišrú pa na tenki glas.

Tantje prav'jo tudi.

Pojdimo v vës k ljubí,

Dasle jo nam.

Il prvi hiši pridemo

In po ščérki prašamo:

Ljuba moemla naša,

Cé je ščérka vaša?

Dejte jo nam.

Sej sem 'mela deklo več,

Vam ni b'la nobena všeč.

To, ki inam vzemite

Lobo jo peljite

Od doma proč.

Godri godejs lep marš,
Dravén gre tud nje tovarš,

Peljejo družico

Z njeno tovaršico

Od doma proč.

f.

Peljejo se pred altar,
 Ljubi z ljubijo nov par.
 Dol sta pokleknila,
 Zakon sta dobila
 Za božji dar.

Tam stojite priči dvé,
 Mož žene pustit' ne smé.
 Kar je Bog zavezaú.
 Ne bo več odvezaú
 Zdaj in nikdar.

X Jezoš bere novo mēso.

Stoji, stoji vēsoki križ.
 Na križi mi je sirkuca,
 Ta lépa, bēla sirkuca,
 Vsa svecami preposana,
 Od rani lépo rajkana,
 Od moter lépo malana.
 Moter bo Jezoš mēso braú.
 Sveti Sentiž bo zgonú n njej.
 Sveti Lukež bo služú n njej. -
 Device tri v ofer greše.
 Prva nese Rodivenco
 Ljubi devici Mariji:
 "Sveta Marija roženkrano,
 Her moli ga, naj moli ga,
 Za nas prosi lepó Boga." -
 Druga nese Kroživenco
 Ljubi devici Mariji:
 "Sveta Marija roženkrano,
 Her moli ga, naj moli ga
 Za nas prosi lepó Boga." -
 Treća nese vejčó ožčenco
 Ljubi devici Mariji:

" Sveta Marija rojenkranc,
 Ker moli' ga, naj moli' ga
 Za nas prosí lepó Boga?
 — — —

Tri kaplje Jeroseve.

Na polji, na polji
 na hišca stoji,
 Ta hiša je lepa
 Je Jeroseva.

V tej hiši, v tej hiši
 na miza stoji
 Ta miza, ta miza je lepa,
 Je Jeroseva.

Na mizi, na mizi
 en kilek stoji,
 Ta kilek je slat
 Je Jerosev brat.

V tem kelhi, v tem kelhi
 Tri kaplje krvi,
 Tri kaplje krvi,
 So Jeroseve.

Troa kaplja je pala
 Na žitno polje,
 Senuino polje,
 So Jeroseve.

X.

Druga kaplja je pala
Na vinske trte,
Na vinske trte
So Jeroseve.

Treča kaplja je pala
Na v'sole gore,
Na v'sole gore
So Jeroseve.

Prva radnji večerji
Le jogru dvanajst
Le jogru dvanajst
Ten Jeros trinajst.

Le pimo, le pimo
En glazū al dva
V mieni Marije
In svet'ga duha.

19
Vabilo v Jeruzalem.

Pejmo, pejmo v Jeruzalem,
Her je pouken veselja
In kraljestva božjega.
Tam možje darujejo
Za to lepo rožo gartrožo,
Ta ni nobena gartroža,
Marija je brez madeža.

Pejmo, pojmo v Jeruzalem
Her je pouken veselja
In kraljestva božjega.
Tam žene darujejo
Za to lepo lilijo.
Ta ni nobena lilija,
Marija je brez madeža.

Pejmo, pejmo v Jeruzalem,
Her je pouken veselja
In kraljestva božjega.
Tam fantje darujejo
Za ta lepi rožmarin.
To ni nobeden rožmarin
To Jeros je, Marijin sin.

Pejmo, pejmo v Jeruzalem
 Ker je poln veselja
 In kraljestva božjega
 Tam dekelce darujeto
 Da ti lepi šapū glat.
 Marija ga je spletala
 Ga je dekletcem šenkala.

X
 Senj.

= Š 410 op. p. čto

Haj sem se encoj senjala,
 Da mi je Marija umrla.
 Kdo jej boče trugo ravnau?
 Ravnau boče jo svet-Lukež.
 Kdo Mariji bo odzgonu?
 Odzgonu bo sveti Sentyanj.
 Kdo ponese jo R pogrebu?
 Ponesejo jo angelji.
 Kdo jo boče kompanirale?
 Kompanirale j' bojo d'vice.

Tje predelec so jo nesli.
 Tje po enem ravnem polji.
 Tam je sreča usmiljen Tešos:
 "Haj nesete vi R pogrebu?"

"Mi ne smemo pokazati,
 Mi ne smemo povedati."
 "Se pokaz' te jen povejte.
 Če bi b'lov lih mati moja."

✓

Angelici so dol jo čeli,
Težos u pokazali.

"Ta je, ta je mati moja,
Ker je mene ranosila,
Ker je mene izacotila,
Toliko ni še zaslužila
Da bi v tni zemlji gnjila,
Gore, gore mati moja!
Greda gore v Rup v nebesa,
Kjer so trupla brez telesu.

Marija na sv. Višavjih.

Marija je na Kolce vsela,
Na to Kolce derooske,
Predelci se je zatočila
Na to ravno polje.
Marija z Rolci je stopila
Ino je ve cirku sla.
Mariji Krilis se sveti
V celi cirkvi šane stoji:
"Tukaj je lepó in dobro,
Ma tukaj stala jest ne bom.
Polje to bom razpustila
Tem božjim romarjem."

Marija je na Kolce vsela,
Na to Kolce derooske,
Predelci se je zatočila
Na toto sveto-gorino.
Marija z Rolci je stopila
Ino je ve cirku sla.
Mariji Krilis se sveti,
V celi cirkvi šane stoji:

"Tukri je lepo in dobro,
Ma tukaj stala jaz ne bom,
Goro to bom zapustila
Tem božjim romarjem."

Marija je na kolce vsela
Na te Polce derovske.

Tredelci se je zotočila
Na gubo Svet. uršarijo.
Marija s Polce je stopila
Ino je vè cirkû šla.

Mariji Ruilic se sveti
V celi cirkvi šonc stoji:

"Tukri je lepo in dobro,
In tu ostala bom
Kdaj ne bom jih zapustila
Tih božjih romarjev."

X Marija redila oléte.

Pastirček je ovčice pasû
To tem zelenem travnici.
No lépo oléte h njemu pride,
No lépo oléte prav mladó:
"En Dober večer ujček moj,
En dober večer Bog vam dej!"

"Kakó bi tebi ujček bil,
Hi samo eno sestro imam,
Je tista moja sestra je
Hi dnes h poroki gre."

"Lih tista moja mama je,
Katera dnes h poroki gre..
God murvo me rodila je
Pustila me Ro diyo živoû,
Marija h meni pršla je,
Tri Krotov me povila je,
Tri leta me redila je,
Pa me poslala je sedaj
H materi na ženitni raj.
En dober večer ujček moj!
Pokarat kdaj mi pojdite
Tje do te hiše ohcetne.

Se kedar tjehi preteplja,
 Tim „dober večer“ precej zla:
 „Dober večer prijatelji,
 Najboljše moji materi.“ –
 „Katera bi tvoja ^{mati} bila,
 Tu so vse lajdek dekance?“ –
 „Lih ta je moja mamica,
 Katera zelen šapū ima.
 Pod mruvo me redila je,
 Pustila me Ro dujo ž'vaū.
 Marija k meni pršla je,
 Trikratov me povila je,
 Tri leta me redila je,
 Pa me poslala je sedaj
 V ~~matere~~ moj' mami na ženitni raj.“

Se ona pravi in govori:
 „Ro listja in trave naj jih bō,
 Na dno perla me odnesō,
 Čē moje dētie jē tō.“ –

Ro listja in trave jih pršō,
 Na dno perla jo odnesō. –

Tia perka.

Tamkej leži en gozdec
 Drobnega leščujca.
 Po njem prelota tič'ca
 Tič'ca lavdičica.
 Ona lepo prepeva
 Od Marij' device.

Tamkej leži en kribec,
 Ta kribec obraščēn,
 Na kribčki je čortū
 Ta bela urkuca.
 Koter Rleči Marija,
 Marija osmiljena.
 Marija na prag stopi,
 Ker pet' je slišala.
 Marija tičo vpraša,
 To drobno tičico:
 „Al' s pesem ti gložila
 A s' pet' jo slišala?“

„Se nisem jest gložila,
 Sem pet' jo slišala
 Od ene mlade dekle
 Črne ramur Rence,

Od ene mlade dekle,
K' je smilka zibala."

Le peji, le peji ti tičica
Tičica lardičica;
Greve iskat to dekle
Črno rumenkenco.

Marija ti nogam hodi,
Tičica v luči leti.

Trej ti nji Marija pride
Ko tičica prleti.

Marija dekle vpraša,

To dekle rumenkco:

"Al s' pesem ti štenjala,
Al s' pet' jo slišala?"

"Se nisem jest štenjala,
Sem pet' jo slišala

Od moje rajinke mamke
Ko me je zibala."

"Toja mat' bla je srečna,
Ten bodeš tudi ti,

Ona je šla v nebesa
Ten pojdeš tudi ti."

Trisni stuolenci.

Tamkeji, tamkeji je planina
Ta planina zelena,
Po nji hodi 'no deklin'ca
'no deklin'ca zauber na.

Tamkeji, tamkeji ji na hiša,
Kjer stuolenci zvirajo,
Da si ljub'ca prese frisa,
Da jo žalost ne vmori!

Moja ljub'ca je prav mlada
Oholi tik tistnajesih let.
Mojemu srcu je dopala,
Da prav moja more bit.

Moja ljub'ca je prav lepa
Ko da beli, zimski sneg,
Mojemu srcu je dopala
Da prav jest jo morem oget

25
Pivčeva.

49
Tudi v Pozorščini zbirka

Ležle na pred mojja
Rada bi' mojja bla;
Jes pa sem vinski' brat,
Ojsem ga rad.

Vinček moj, vinček moj,
Ti si moj, jes sem tvoji;
Tez te bom zmiraj pič
Dokler bom živ.

Kedar pa umrem bom,
Vino več pič ne bom,
Den' te me v beli' grob,
Furčel' na grob.

Vsak, ki bo mino šel,
Vsak bo tako rek':
To je bil vinski' brat,
Pič ga je rad.

Težos na poti.

Š 454

Na gori drevo zeleno,
 Pod drevesom hladna senčica
 V senčici trota zelena,
 Iz trote se zbira mrzla voda,
 Mrzla voda, studenčena.
 Pr. vodi je en glaten stol
 Na stoli kleči Marija.

Mimo stegica vglajena,
 Po stezi pride detice,
 Dete mlado, oj Težoš som:
 "O mati, mati moja vi!"
 "Jest nisem tvoja mati ne,
 Moj Težoš je bolj lep rodec."
 "Kako ~~sem~~ čō (sic) biti lep rodec,
 Ker sem na križi pri preliu.
 Lavolj's obojih grěšnikū,
 Lavolj's mojhim otrok!"

^{27.}
X Sveti Urban.

50

Oj matere nič ne žalujte,
Da vaši fantje v čoudu gredé,
Tudi nič mi ne ragnjete,
Saj boste potroščane.

Sveti Urban je ovčice pasú,
Lepó je zvizgal, še le lepši peú;
Sveti Urban razpustiú ovčice,
Todaú se je v soldaški stan.

Kar so mu za pago dali,
Je vse tim božim podajajú. -
Njemu se je zgodilo,
Da je on, oj smrt storiú.

Kje je rojen, kje je krščen,
Kje je on, oj smrt storiú?!
Tod tim kraljem Rencčonom
V črno zemljo pokopan.

Na njegovem grobi rase travica,
Lepa travica zelena,
Če b'la zvečer pokošena,
Drugi den je še lepši b'la.

/.

Dor je mimo soû, je rekû.
 Tu le noter je en svetnik.
 So ga gore oadhopali
 Svetega Urbana grob.

Druzege niso noter nejsli,
 Ho no pidmo rapisano.
 Druzege ni blo rapisano,
 Ho da je ležali tri sto let.

Druzege ni blo rapisano,
 Ho da je ležali tri sto let.
 Čo lih je ležali tri sto let.
 Se vendar friden imo lep.

